

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת חיי שרה תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור מאות משפחות נזקקות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

יום כ"ז חֶשְׁוֹן תשפ"ד הוא יום שֶׁל קֶץ

וְקִשּׁוֹר עִם סִיּוּם שֶׁל טוֹן הָעֶרְב רַב.

מְצִינּוּ בְּזֶהר (ח"ג קנג.) עוֹרֵב שֶׁנִּשְׁלַח בְּתַחֲלָה וְלֹא חֹזֵר בְּשְׁלִיחוֹת, שֶׁהַשְּׁתַּדֵּל בְּשִׂקְצִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם עַמִּי הָאָרֶץ שִׂקְץ, בְּגִלְל מְמוֹנִם, וְלֹא הַשְּׁתַּדֵּל בְּשְׁלִיחוֹתוֹ לְהַחְזִיר צְדִיקִים בְּתַשׁוּבָה, כְּאֵלוֹ לֹא עָשָׂה שְׁלִיחוֹת רְבוּנוֹ. וּמִבְּאֵר הַגֵּר"א (יהל אור) וְהִרְאִישׁוֹן נִקְרָא עוֹרֵב לְשׁוֹן עֶרֶב רַב, שֶׁעָלִיו נֶאֱמַר שִׂקְץ הוּא לֹא יֵאָכֵל, דְּאֲשַׁתְּדֵּל בְּשִׂקְצִים. וְרוֹאִים שֶׁהָעוֹרֵב שֶׁנִּחַ שְׁלַח מִהַתְּבָה מְסַמֵּל אֶת שֶׁל טוֹן הָעֶרֶב רַב שֶׁנִּשְׁלַח לִפְנֵי הַיּוֹנָה שֶׁמְסַמֵּל אֶת מַלְכוּת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְכִמוֹ שֶׁאֲצֵל נִחַ הָעוֹרֵב לֹא עָשָׂה שְׁלִיחוֹתוֹ כְּמוֹבָא בְּרִש"י שֶׁם שֶׁהוּא הַסְּתוּבָב סְבִיב הַתְּבָה וְלֹא הִלֵּךְ לְאֵן שֶׁנִּחַ שְׁלַח אוֹתוֹ, כִּד שֶׁל טוֹן הָעֶרֶב רַב לֹא יַעֲשׂוּ שְׁלִיחוֹתָם וְיִפְגְּמוּ אֶת הַמַּלְכוּת, מֵה שֶׁאֵין כּוֹן הַיּוֹנָה שֶׁמְסַמֵּל אֶת מַלְכוּת הַמְּשִׁיחַ עֲשֵׂתָה שְׁלִיחוֹתָה בְּשִׁלְמוֹת. וּמְצִינּוּ בְּזֶהר חֲדָשׁ (יתרו מא.) כִּד אֲתַקִּיִּים בָּהּ, "יְבִשָּׁה הָאָרֶץ" מִמִּי טוֹפְנָא, יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא. וְרָזָא דְמֶלֶךְ וְיֵהִי כ"ז, דְּאִיהוּ שְׁבַעֲיִן שְׁנִין. רוֹאִים שֶׁסִּיּוּם שְׁבַעֲיִם שְׁנוֹת חֲבִלֵי מְשִׁיחַ יֵהִי בְּיוֹם סִיּוּם הַמְּבוּל כְּשֶׁיְבִשָּׁה הָאָרֶץ שֶׁהִיא בְּיוֹם כ"ז בְּחֶשְׁוֹן. וְשִׁמְעָתִי מִהֵרָה"ג ר' י. מ. ה. שְׁלִיט"א שֶׁלֵּכְנָן בְּשִׁלּוּחַ הָעוֹרֵב כְּתוּב: (בראשית

ח, ז) "וַיִּשְׁלַח אֶת הָעֶרֶב וַיֵּצֵא יְצוּא וְשׁוֹב עַד יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ" לרמז ששלטון הערב רב שנרמזים בעורב ימשך "עד יבשת המים" שאז יסתים שלטון הערב רב כשיתקיים "יבשה הארץ" כדברי הזהר שנוזפה למלכות המשיח. וכיון שמשלוח העורב ביום "א אלול עד יום כ"ז חשון תשפ"ד יש 75 ימים נרמז פאן 75 שנים של שלטון הערב רב שישתים לאחר 75 שנים בסוד יום לשנה יום לשנה. וזה הסתים בשנת תשפ"ג, וצריך להמתין עד התאריך כ"ז חשון תשפ"ד שהוא התאריך של הקץ לפי הזהר שהבאנו. וכן מובא ב'בעל ה'טורים' (בראשית ח, ז) "יבשת" אותיות תשבי. ויש פאן רמז ששלטון העורב והערב רב יהיה עד שיבוא תשבי לגאלנו. וכן שב"ת שמסמלת את הגאולה נרמזת במלים "עד יבשת המים" והשנה כ"ז חשון יחול בשבת. וכן מייסד שלטון הערב רב בן גוריון עם המלים והכולל בגימטריא בן עורב. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שהפסוק של בריאת העולם (בראשית א, א) "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ" הוא אותה גימטריא בדיוק של הפסוק של סיום המבול, (בראשית ח, יד) "ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ". וכפי שמובא בספר 'עקדת יצחק' (שער יב) בכל מה שספר מאבינו הראשון ושלשת בניו, שהם היו תחלת ישובו של העולם, הוא עצמו אשר נעתק במה שספר מנח ושלשת בניו, אשר מהם הושפתו שני העולמים שנית. וכן האותיות "עד יבשת המים" נרמזות באותיות הטעמים בפסוק (במדבר כ, ב) "ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרלם ותקבר שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן" כי גם שם היה "יבשת המים" כשמרים נפטר והגיע זמן הקץ להכנס לארץ ישראל.

וכן מצינו בזהר שבחדש חשון יסתים שלטון הקלפות ששולטות בארץ ישראל, וזה יהיה בכך שהגלולים השולטים בארץ ישראל, היינו שלטון הערב רב, יעוררו מלחמות בעולם, ובעוד שהם יעוררו קרבות בעולם, יתפנסו בני אדום [רוסיה או אמריקה ואירופה ששניהם מבני אדום] וישלטו על ארץ ישראל י"ב חדשים שבסופם יבא משיח. ונביא את לשון הזהר חדש (בלק סח:) ובירחא דבול, יפולו שנאיהון, ויתעברון כל אינון גילולין דישתארוון בארעא קדישא. ומתמן יהכון ויתערוון קרבין על עלמא. ובעוד דאינון יגיוון קרבין עם כל בני עלמא, יתפנשוון בניו דאדום על ארעא קדישא, ויתפסון לה, וישלטון עלה תריסר ירחי. והוסיף הרה"ג ר' דוד ללוש שליט"א שמזלו של חדש חשון עקרב מרמז על הדין של מלחמת גוג ומגוג שע' אמות יעשו קרב על ירושלים, ולכן גוג ומגוג בגימטריא ע'.

מִלְחָמַת גּוֹג וּמִגּוֹג הִיא מִלְחָמַת הָאֱמוּנָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה".

מוֹבָא בְּסֵפֶר 'אוֹר יְחִזְקֵאל' (אמונה) וְנִרְאָה נָא מַה הִיא דְרַגְתָּ הָאֱמוּנָה הַשְּׁלֵמָה "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אִיבָד וְרֵאִיתָ סוּס וְרֵכֶב עִם רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי ד' אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּסְפוּ הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם וְאָמְרוּ מִי הָאִישׁ הַזֶּה וְרַב הַלֵּבב וְרַב הַלֵּבב יִלְךְ וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמַּס אֶת לֵבָב אֲחִיו כְּלָבָבו". וְנִחְלְקוּ תַנְאִים בְּפִרוּשׁ הַזֶּה וְרַב הַלֵּבב, רַבֵּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר הַזֶּה מַעֲבָרוֹת שְׂבִידוֹ, רַבֵּי עֲקִיבָא אוֹמֵר כְּמִשְׁמַעוֹ שְׂאִינוּ יָכוֹל לַעֲמֹד בְּקִשְׁרֵי הַמִּלְחָמָה וְלִרְאוֹת חֶרֶב שְׁלוֹפָה, וְכַתֵּב הַרְמַב"ן שֶׁהִירָא שְׂאִינוּ בְּטַבְעוֹ לִרְאוֹת מִפְתַּח חֶרֶב וְהָרֵג הוּא אֲשֶׁר לֹא יִבְטַח וְיִחְזִיר אוֹתוֹ מִפְּנֵי מַעוֹט בְּטַחוֹנוֹ, וּמִבְּאֵר שְׁמִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לִרְאוֹת בְּקִשְׁרֵי הַמִּלְחָמָה הִינוּ שְׂאִי עַל גֵּב שֶׁהוּא מֵאֲמִין וּבוֹטֵחַ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִכָּל מְקוֹם עֵדִין יֵרָא בְּרֵאוֹתוֹ חֶרֶב שְׁלוֹפָה זֶה רֵאִיָּה לְמַעוֹט בְּטַחוֹנוֹ שֶׁהִרֵי הַקֶּב"ה הַבְּטִיחָם "לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי ד' אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ", וְחִיבָתָ לְהִיֹּת אֱמוּנָתוֹ חִזְקָה כָּל כֶּף עַד שֶׁלֹּא יִפְחַד כָּלֵל מִן הַמִּלְחָמָה, וּבִעֵת שֶׁמְרַגֵּישׁ עֵדִין פְּחַד בְּמִלְחָמָה הִרֵי זֶה הוֹכֵחָה לְחֹסֵר אֱמוּנָה, וְלִכְּוֹן יִלְךְ וְיָשׁוּב לְבֵיתוֹ שְׂפִינּוֹן שֶׁחִסְרוֹן אֱמוּנָה בּוֹ אִינוּ רֵאִיו שֶׁיַּעֲשֶׂה לוֹ נֶס בְּמִלְחָמָה, וְלִכְּוֹן יָשׁוּב שֶׁלֹּא יִמַּס אֶת לֵבָב אֲחִיו כְּלָבָבו, וְנִרְאוֹת לִרְאוֹת גְּדֹל חוֹבֵת הָאֱמוּנָה, שֶׁחִיב לְהֵאֲמִין וּלְבְטַח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַד שֶׁיִּשְׁנֶה אֶת טַבְעוֹ שְׂאִי בְּרֵאוֹתוֹ כִּנְגֵד עֵינָיו חֶרֶב שְׁלוֹפָה לֹא יִירָא וְלֹא יִפְחַד כָּלֵל. נִמְצָא דְמִדְרַגְתָּ הָאֱמוּנָה הִיא שְׁנוֹי מַחְלֵט שֶׁל טַבַּע בְּנֵי הָאָדָם, וּמִכִּיּוֹן שֶׁנִּתְבָּאָר עַד הִיכֵן מִגַּעַת הָאֱמוּנָה אִם כֵּן פְּשׁוּט שֶׁדְרוֹשׁ לְכַד עֲבוּדָה מִיַּחְדָּת עַד שֶׁיִּשְׁיַנְּנָה.

לְפִי דְבָרָיו נִרְאָה לְבָאָר הַכְּתוּב (שמות יז, יב) "וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֲבָן וַיִּשְׁמְרוּ תַחְתֵּי וַיֵּשֶׁב עֲלֶיהָ וְאֶהְרֹן וְחֹר וְתַמְכוּ בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ". כִּיּוֹן שֶׁכָּל כַּח הַנִּצְחוֹן בְּמִלְחָמָה הוּא מִכַּח הָאֱמוּנָה, לְכֹן יָדָיו שֶׁל מֹשֶׁה שֶׁנִּצְחָה בְּמִלְחָמַת עֲמֶלֶק הִיוּ בְּכַח הָאֱמוּנָה. וְכִפִּי שְׂמוּבָא בְּרַש"י שֵׁם: וְכִי יָדָיו שֶׁל מֹשֶׁה עוֹשׂוֹת מִלְחָמָה אוֹ שׁוֹבְרוֹת מִלְחָמָה אֵלָּא כָּל זְמַן שֶׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל מְשַׁעֲבָדִין אֶת לְבָם לְאֲבִיהֶן שֶׁבְּשָׂמִים הִיוּ נוֹצְחִין וְאִם לֹא הִיוּ נְמוּקִים. וְכִיּוֹעַ שֶׁעֲמֶלֶק בְּגִימְטְרִיא סִפְקָה, שֶׁכָּל כַּח שֶׁל עֲמֶלֶק בָּא מִזֶּה שֶׁמַּעוֹרֵר סִפְקוֹת בְּאֱמוּנָה, וּבְשִׁבִיל לְנַצַּח אֶת

עמלק צריך להתחזק באמונה. וכן על מלחמת גוג ומגוג מובא שעקרה תהיה ברוחניות מלחמת האמונה בתקופה של החשך לפני ביאת המשיח. ולכן הנצחון על גוג יהיה בסלף כשיושבים בצל האמונה להכניע את מלחמת האמונה. וכן מובא בספר 'אמרי אמת' (סוכות) פתיב במלחמת עמלק "ויהי ידיו אמונה", שעקר הנצחון היה על ידי אמונה, וכן היא הספה שהיא צלא דמהימנותא, איתא שאין השם שלם ואין הפסא שלם עד שימחה זרעו של עמלק ובספה איתא שחל שם שמים על הספה וממילא על ידי זה נמחה קצת מעמלק. וכן הפתוב (אסתר ג, ה) "וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחנה לו וימלא המן חמה" אותיות מלחמ"ה אמונ"ה שזה היה המלחמה של מרדכי עם המן שהוא עמלק.

וכן מלחמ"ת האמונ"ה נרמזת בס"ת יחיד בתנ"ך בשני צרופים בפסוק שמבדיל בין בטחון בה' לבטחון באלילים שהיא מלחמת האמונה: (תהילים קטו, ח) "כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: ישראל בטח ביהו"ה עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא". וכן מלחמ"ת אמונ"ה נרמזת בס"ת יחיד בתנ"ך בפסוק של יום נקם שיהיה בעולם בזמן מלחמת האמונה: (ישעיה סא, א) "לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח: לקרא שנת רצון ליהו"ה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבליים". וכן מלחמ"ת האמונ"ה נרמזת באמצע המלים בפתוב על האמונה שתהיה בעולם כשתתגלה מלכות ה': (ישעיה כד, כג) "כי מלך יהו"ה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד: יהו"ה אלהי אתה ארומקד אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן: כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה". ומלחמ"ת אמונ"ה נרמזת באות שלישית בפסוק שמדבר על מלחמת האמונה שהיתה בסדום בין לוט לחתניו לפני לידת שרש משיח מלוט: (בראשית יט, יד) "ויהי כמצחק בעיני חתניו: וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות".

והוסיף הרה"ג ר' א. עברון שליט"א שמלחמת אמונה בגימטריא פתור, כי האמונה היא סוד הפתור של האדם שמוביל אותו לכל צורת החיים. וכן המספר המסתתר של מלחמ"ת אמונ"ה עולה 586 כמנין ירושלם שעליה נלחמים. וכן מלחמ"ת אמונ"ה נרמזת באותיות הטעמים שהם סוד הפתור בפסוק שמדבר על מלחמת גוג ומגוג: (זכריה יד, יב) "וְנָאֵת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשורו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהו ולשונו תמק בפייהם".

עקר התשובה בזמן הגאולה תהיה עצם השיבה לארץ ישראל

מובא בספר 'אהבת יונתן' (הפטרות בלק) ידוע שהקב"ה יציל את ישראל ממלחמת גוג ומגוג, פאשר יעברו עליהם כמה וכמה צרות, ואפלו הכי לא יעזבו את ה' ואת נחלתם ארץ הקדושה תבנה ותכונן. וזהו יהיה עקר תשובתם, כי התשובה צריכה להיות באותו מקום ובאותו מעשה. ועקר חטאם בזמן הבית המקדש, היה ירידתן למצרים כמו שפתיב "הוי הירדים מצרים לעזרה". ונשתרבו מזאת חטאים גדולים, ולכך תהיה תשובתם לעתיד שלא ינטשו את נחלתם. והנה מקור טעם סבת ירידה למצרים היה למען הרבות סוס להביא ממצרים כידוע בכמה מקומות. לזה אמר "והכרתי סוסים מקרבך והאבדתי מרפבתיד", ואף על פי כן לא תטש את נחלתך לירד למצרים, ואם כן תהיה התשובה בתכלית הטוב, מה שאין כן אם יהיו להם סוסים לרב אין מן הצורך לירד למצרים ואם כן איננה התשובה מפרסמת כל כך. ורואים שעקר התשובה בזמן הגאולה תהיה עצם השיבה לארץ ישראל. שיהודים יחזרו לגור ולישב את ארץ ישראל זה עקר התשובה הנדרשת. ומסויף תנאי בזה שישבו בארץ ויבטחו בה' ולא בסוסים ובכח צבא שזה קלפת מצרים שסומכים על כח הסוס, ואלו שיבואו לארץ ישראל ובנוסף יבטחו רק בה' לבדו זאת התשובה הנדרשת להנצל ממלחמת גוג ומגוג, ומשמע מדבריו שלפני ביאת המשיח יהיה מצב קשה מבחינה בטחונית בארץ ישראל ויהיו כאלו שיברחו מארץ ישראל, ויהיו כאלו שישארו ויבטחו בה' שיציל אותם, בזכות אלו היהודים נזכה להצלה במלחמת גוג ומגוג. וכן מובא שם (הפטרות עקב) לעתיד לבא כשיגיע עת דודים, יגזר מלכות גזרות על ישראל, ויתנדבו ליבם לילך ולדור בארץ ישראל, ובעת ההיא נהיתה עת צרה ליעקב, וישמע ה' צעקתם, וירחם עליהם, וישלח להם משיחו. וכן מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, הדיא הוא דכתיב "אחר ישבו בני ישראל ובקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, "ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. רואים שעם ישראל יצא לגלות בגלל שזלזלו בדוד בן ישי, ויגאלו כשיבקשו את דוד בן ישי. ורואים את ההדגשה של "ישבו" היא לשון תשובה, היינו שצריכים לעשות תשובה בדבר הזה.

שְׁמַעְתִּי מהרה"ג ר' יהודה טאוב שליט"א שֵׁישׁ רֵאִיָּה מִסֵּדֵר הַתְּשׁוּבָה בַּפְּסוּקִים שֶׁעָקַר הַתּוֹצֵאָה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה תְּהִיָּה שְׁיִשׁוּבוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְרַק אַחֲרֵי שְׁיִשׁוּבוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִז "וּמַל ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ" הֵינּוּ שְׂיִזְכוּ לַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה: (דברים ל, ב) **"וְשִׁבְתָּ עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמַּעְתָּ בְּקוֹלוֹ כִּלְלֵה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם וּבִנְיָד בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ: וְשִׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשִׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבַּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וּיְרִשְׁתָּהּ וְהִיטְבֶךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ: וּמַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לִבְךָ לְרַעַךְ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ."**

לְכֹן קָבְעוּ חַז"ל בַּעֲשָׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה אֶת צוּם גְּדֻלְיָה שֶׁהוּא צוּם עַל חֲרַבְוֹ הַיְשׁוּב הַאֲחֵרוֹן שֶׁנִּשְׁאַרוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַחֲרַבְוֹ, לְרַמֵּז שֶׁעָקַר הַתְּשׁוּבָה צְרִיכָה לִהְיוֹת הַתְּשׁוּקָה לְחַזֵּר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּלְתַקֵּן אֶת מַה שֶׁנִּחְרַב בְּצוּם גְּדֻלְיָה שְׁלֵא נִשְׁאַר יְשׁוּב שֶׁל יְהוּדִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְכַפִּי שְׁמַצִּינוּ בְּגִמְרָא (כְּתוּבוֹת ק"י) **תְּנִי רַבָּנָן לְעוֹלָם יְדוּר אָדָם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲפֵלוּ בְּעִיר שְׂרָבָה עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים, וְאֵל יְדוּר בְּחוּץ לְאֶרֶץ וְאֲפֵלוּ בְּעִיר שְׂרָבָה יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל הַדֵּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דּוֹמָה כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֱלוֹת, וְכָל הַדֵּר בְּחוּץ לְאֶרֶץ דּוֹמָה כְּמִי שֵׁאִין לוֹ אֱלוֹת, שְׁנֹאֲמַר "לְתַת לְכֶם אֶת אֶרֶץ פְּנֵעוֹן לִהְיוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים". וְכִי כָּל שֵׁאִינוּ דֵּר בְּאֶרֶץ אִין לוֹ אֱלוֹת, אֲלֵא לּוֹמַר לָךְ כָּל הַדֵּר בְּחוּץ לְאֶרֶץ כְּאֵלוּ עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים. וְכֹן בְּדוֹד הוּא אוֹמֵר "כִּי גִרְשׁוּנֵי הַיּוֹם מֵהַסְתַּפַּח בְּנַחֲלַת ה', לֵאמֹר לָךְ עֲבַד אֱלֹהִים אַחֲרַיִם". וְכִי מִי אָמַר לוֹ לְדוֹד "לָךְ עֲבַד אֱלֹהִים אַחֲרַיִם", אֲלֵא לּוֹמַר לָךְ כָּל הַדֵּר בְּחוּץ לְאֶרֶץ כְּאֵלוּ עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים.**

שְׁמַעְתִּי מהרה"ג ר' אהרן רוטנר שליט"א שֶׁהַפְּתוּב (בַּמְדַּבֵּר יד, ז) **"טוֹבָה הָאֶרֶץ מְאֹד מְאֹד"** בְּגִימְטְרִיא חֲבָלִי מְשִׁיחַ, לְרַמֵּז שֶׁבְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִסְבְּלוּ פְּחוֹת מִחֲבָלִי מְשִׁיחַ, וְכַפִּי שְׁמוּבָא מֵהַאֲדָמוֹר הַשֶּׁפַע חַיִּים מִצְּאֵנָה זצ"ל שֶׁהֲרַבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזִנְסֵק זצ"ל בְּטַל חֲבָלִי מְשִׁיחַ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא בְּחוּץ לְאֶרֶץ, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב **"וּבְהָר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה"**, וְכִמוֹ שֶׁרֵאִינוּ שֶׁהִיטְלַר יִמַּח שְׁמוֹ לֹא הִצְלִיחַ לְהַכְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְכֹן מְצִינוּ בַּמְדָּרֶשׁ (יִלְקוּט וִיקָרָא תַרְע"ב) **"וַיִּשְׁבַּתֶּם לְבַטַח בְּאַרְצְכֶם"**, בְּאַרְצְכֶם אֶתֶם יוֹשְׁבֵים לְבַטַח וְאִי אֶתֶם יוֹשְׁבֵים לְבַטַח בְּחוּצָה לְאֶרֶץ.

וְכֹן מוּבָא בְּסֵפֶר "מִכְתָּב מֵאֲלֵהוּ" (ח"ה עמוד 511) **לְדַעְתִּי הַצֵּרֶךְ כָּעַת עֲבוּר כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְמַהֵר לְעֲלוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵלֵא מוּטָב לְעֲלוֹת בְּנַחַת רוּחַ קָדָם שְׁיִהְיֶה אַחֲרַיִם כֶּף הַהֲכָרַח לְלַכֵּת. (ח"ג) גַּם בְּדוֹרְנוּ אֲנוּ מוֹצֵאִים**

בחינת מנוחה ובטחה נפשית בארץ ישראל, יותר מבכל הארצות. בעינינו ראינו שבשעה שבכל הארצות חרדו בשנים האחרונות מפחד מלחמת עולם חדשה חס ושלום, ורבתה המנוסה ממדינה למדינה למקום שנראה בטוח יותר, לא יצאו מארץ ישראל, כי הפחד לא שלט בארץ ישראל, ותהי לפלא. והננו רואים עוד דבר פלא, בארץ ישראל בוטחים בנסיים, שנוכל לעמוד אפלו נגד רבוי שונאינו, ואפלו פאלה שלא זכו לאור האמונה, והמה תועים בדעות, אם פן בטחון זה מנין, אלא שזו מברכת הארץ אשר ברכה ה'.

מובא בספר 'עלי שור' (ח"א רפ"ז) בדרך הטבע אין שום אפשרות להחזיק בה מעמד נגד ים של שונאים בנפש, ואין גם שום ספק כי כל דירי הארץ אף כשיהיו פורקי על מצוות, אמונה עמוקה וחזקה מקננת בהם באלקי הארץ, בל יעזבם בידי אויבינו המרבים, כי לולא אמונה כזאת לא תתכן עקשנות כזאת של התבססות בארץ הקדש.

מובא במכתב מהג"ר יחזקאל לוינשטיין זצ"ל (מכתב ר"ז) תדעו בני היקרים כי הפחד והאימה אשר נראה ונשמע, הוא רק למי שהוא רחוק מארצנו, בארצנו הקדושה שורר ברוח השם רוח מנוחה ובטחון בפרט לתושבי ירושלים.

וכן מובא בספר 'הרב מפוניבז' (ח"ג דף קלה) בראש ובראשונה נהג להצביע ולהמחיש זו השלוה, אין שום הסבר טבעי לשלוה העוטפת את האוכלוסייה היהודית בארץ ישראל, אף בזמנים של מצור וסכנה נראית לעין, מאת ה' היתה זאת היא נפלאות בעינינו, בימי חרום ומלחמה מול צחצוח חרבות ואיומי זדון של שבע מדינות אויב וגיסותיהם, הצבור היהודי אינו נתפס לבהלה ונאזר בתושיה מופתית להמשיך בשגרת חיו. מה פשר שאננות זו, הנה אומר אלו זהרורים מהבטחת קודשא בריך הוא "וישבבתם לבטח בארצכם".

מובא מהגאון ר' משה הלוי סולובייצ'יק זצ"ל (והאיש משה' דף לח) אמר שארץ ישראל הוא המקום הבטוח ביותר בעולם, שאלו אותו הרי יש שם פגועים רבים, והשיב שמכל מקום אם מסתכלים על כל התמונה בשלמות, אז בהשוואה לכל מה שיקרה בעולם כלו, ארץ ישראל היא המקום הבטוח ביותר. פעם התבטא רבנו בבית המדרש 'אגדת אחים ציריף' באזני אחד שעמד לנסע לארץ ישראל כדלהלן, 'הרבה פעמים אני חושב להגיד ליהודי שווייץ שיארזו מזודותיהם ויסעו לארץ ישראל, כי יש לי הרגשה לא טובה בנוגע לכל מה שיקרה כאן'.

מוֹבָא בְּסִפְרֵי 'עֲלִינוּ לְשִׁבְח' (פרשת אמור) אֶחָד מִבְּאֵי בֵּיתוֹ שֶׁל הַחֲזוֹן אִישׁ שֶׁחַ בְּפָנָיו שֶׁהוּא מִפְּחַד מֵהַמְּלַחְמוֹת עִם הָעַרְבִים, וְשָׂאֵל הָאֵם כְּתוּצָאָה מִפְּחַד זֶה מֵתָר לְעֹזֵב אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הַשִּׁיב לוֹ הַחֲזוֹן אֲנִי מִבֵּין שְׂאֵתָה רוּצָה לְבָרַח, רַק אָמור נָא לִי לְהִיכֹן, מָה הוּא הַמְּקוֹם שֶׁהוּא יוֹתֵר בְּטוֹחַ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵנָּה מִתְּפַנֵּן לְבָרַח אֵלָיו.

מוֹבָא מֵהָאֲדַמְוִ"ר רַבִּי מִשֶּׁה מְרַדְּכִי בִּידְרָמָאן זְצוּק"ל הָאֲדַמְוִ"ר מְלַעְלוֹב (בספר 'משה איש האלוקים') עַל זְמַן הַקּוּדֵם לְמַלְחַמַת שְׁשֵׁת יָמִים, שְׂאֲזַרְחִי חוּץ שְׂבָאוֹ בְּאוֹתָם יָמִים מְתוּחִים לְהַפְרֵד מֵרַבְּנוּ, שְׂמַעוּהוּ אוֹמֵר כִּי אֵין לָהֶם לְהַחֲפֹז בִּיְצִיאָה מִן הָאֶרֶץ, מִכֵּיּוֹן שֶׁהַמְּקוֹם הַבְּטוּחַ בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם הוּא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְהוֹסִיף הַרְבֵּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְלַמֶּדֶת בְּנֹסִים הִיא, הָאֶרֶץ שְׂעֲלִיהָ נֶאֱמַר בְּסִפְרֵי דְבָרִים שֶׁ"תְּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בְּהַ מְרַאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה". חֲסִיד אַחַר שֶׁלֹא נִמְנָה עַל חֲסִידֵי הַרְבֵּי גָמַר בְּדַעְתּוֹ לְהַמְלִיט עִם מְשַׁפְּחָתוֹ מֵהָאֶרֶץ מִבְּעוֹד מוֹעֵד. בְּלִיל שְׁבַת שֶׁל אַחַת מִשְׁבֹּתוֹת הַהִמְתַּנְּה, נִכְנַס בְּתַמּוֹ אֶל הַטֵּישׁ בְּלַעְלוֹב, יָשַׁב לִיד הַשֶּׁלְחָן וּנְבָלַע בֵּין הַחֲסִידִים. לְפֶתַע נִעְנָה הַרְבֵּי וְשָׂאֵל שֶׁלֹא מִמֵּין הָעֵנָן, לְבָרַח מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵין בּוֹרְחִים, אֲדַרְבֵּה צְרִיף לְבָרַח אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

מוֹבָא מֵהָאֲדַמְוִ"ר ה'שִׁפְעַ חַיִּים' מִצְאֲנֵז זְצ"ל (דרשות חומש רש"י וישב תשמ"א) דְּרַשׁ הָאֲדַמְוִ"ר מִקְלוּזִנְבוּרְגַּז זְצ"ל בְּהִנְחַת אָבוֹ הַפְּנָה לְקַרְיַת צְאֲנֵז בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאָמַר: אֲנִי יְבָרַח לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּדִי לְהַצִּיל חַיִּי וְחַיֵּי עוֹד הַרְבֵּה יְהוּדִים, הַיּוֹת שְׂזָהוּ הַמְּקוֹם הַיְחִיד שֶׁל שְׂמִינְרָה. הַיְהוּדִים בְּחוּץ לְאֶרֶץ צְרִיכִים לְרַחֲמִים גְּדוֹלִים יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי חוּץ לְאֶרֶץ הוּא מְקוֹם הַמְּסַגֵּל לְפִרְעָנִיּוֹת בְּגִין חֲבִלֵי מְשִׁיחַ.

מוֹבָא בְּסִפְרֵי 'קוֹל הַתּוֹר' בְּשֵׁם הַגְּר"א (פרק א' אות י') וּבַמְּדָה שְׂיִגְדַל קְבוּץ גְּלִיּוֹת יִתְגַבֵּר הַסְּטֵרָא אַחֲרָא, וְתוֹסִיף קְטִיגוּרִיא נֶגֶד אֱלֹהִים שְׂאִינָם מְחִזִּיקִים בְּקְבוּץ גְּלִיּוֹת אַחַר שְׂנַפְתַּחַה אֶתְחַלְתָּא בְּזָה, כִּי אַז תְּהִי פְּלִיטָה בְּצִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וּבְשָׂרִידִים וְדִי לְמַבִּין. וְעַל זֹאת דָּאָג רַבְּנוּ מָאָד. וּבְהַעֲרוֹת שֶׁם דְּבַר הַנְּבוּאָה זֶה הַדָּאִיג מָאָד אֶת רַבְּנוּ הַגְּר"א שֶׁלְפִי זֶה יָבֵא זְמַן בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא שְׂקְבוּץ גְּלִיּוֹת יִהְיֶה בְּדֶרֶךְ שֶׁל פְּלִיטָה הֵינּוּ מִתּוֹךְ הַכְּרַח שֶׁל צְרוֹת וּגְזֵרוֹת, וְרַק שְׂרִידֵי הַפְּלִיטָה יִגִּיעוּ לְצִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם. דְּבָרִים דּוּמִים לְזֶה מוֹבָאִים בְּשֵׁם הָאֲדַמְוִ"ר ר' יִשְׂרָאֵל מְרוֹזִין זְצ"ל (הובא בהמבשר תורני י"א ניסן תשל"ג) בְּשִׁנְתּוֹ הָאֲחֵרוֹנָה עֲרַף הַרְבֵּי אֶת לֵיל הַסְּדֵר מִתּוֹךְ בְּכִיּוֹת נוֹרָאוֹת,

וכו', לאחר גמר עריכת הסדר, פנה אל הנאספים ואמר: יהודים יקרים דעו לכם כי יבוא יום ותתעורר שנאה עצומה רח"ל כלפי היהודים, והם יגרשו אותנו בעל כרחנו לארץ ישראל, כי שום ארץ לא תרשה לנו להפנס אליה, וטובה גאלה מתוך בזיון, מגלות שבכבוד.

ונביא את דבריו המבהילים של הגאון ר' יהונתן איבשיץ זצ"ל בספרו 'תפארת יהונתן' (פרשת נצבים) שבעקבותא דמשיחא השכינה תשוב לארץ ישראל לפני עם ישראל, ומדיק זאת מהפסוק **"ושב וקבצד"** שקודם ה' ישוב, ואחר כך יקבץ, ובגלל זה לא יהיה מי שיגן על היהודים בחוץ לארץ, ויבאו עליהם ה' ירחם צרות, שבגללן אמרו חז"ל ייתי ולא אחמיניה. והנה דבריו: **"ושב וקבצד מכל העמים"**, זהו הענין חבלו של משיח, שיהיה סמוך לגאלה, עד שרבים מחכמי ישראל אמרו ייתי ולא אחמיניה, והטעם כי השכינה עמנו בגלות אם על הבנים לשמרנו, ולעת הגאלה לא ישוב השכינה אתנו בפעם אחת, רק השכינה ישוב מקודם לארץ ישראל, ואחר כך נשוב אנחנו לשם, ואם כן כשאנו בגולה וה' אין בקרבנו יהיה עלינו צרות מצוקות כי אין כאן מגן. וזהו מאמר הקרא **"ושב"** כי מתחלה ישוב ה' לארץ ישראל, ואחר כך **"וקבצד"**, ולא יהיה בפעם אחת.

ונביא את דברי הרה"ג ר' אשר זליג רובינשטיין זצ"ל (במכתב לספר 'ובא לציון גואל') לפני נסיעתי לחו"ל אמר לי המשיח ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל שמעתי מהחפץ חיים זצ"ל כאשר יגיע המשיח, ההזמנות להשתתף בגאלתו, יהיו כמו הזמנות לחתונה; קדם כל מזמינים את כל השכנים אלו שיהיו בארץ ישראל. אבל אלו שנמצאים במרחקים, מזמינים רק את המקרבים ביותר.

להלן צטוטים בקצרה מגליון 'קול הצר' פרשת ואתחנן תשע"א של חסידי שומרי אמונים, מהדברים שנאמרו מפי האדמו"ר משומרי אמונים זצ"ל שהיהודים בחוץ לארץ צריכים להכין לעצמם מקום בארץ, שיהיה להם לאן לברח, כלשונו הקדושה: בעוד תקופה קצרה יתחילו מרידות במדינות ארופה והאם אתם מדמים שבזה נשלם הכל? לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי, והשי"ת יעזר שאחינו בני ישראל ינצלו, ומי שיש לו שכל הנני אומר כבר שנים, שיארוז את חפציו, ולכל הפחות יכין לעצמו מקום בארץ ישראל, כדי שיהא לו לאן לברח.

מִדוּעַ נִגְזַר שֶׁהַנְּשִׁים תִּשְׁכַּבְנָה בְּמִלְחָמָה

גּוֹג וּמְגוּג

מוֹבָא בְּעֵלוֹן 'עֵץ חַיִּים' מִתּוֹרָתוֹ שֶׁל הַג"ר דָּב קוֹק שְׁלִיט"א (כ"ב חֲשׁוֹן תשפ"ד) שְׂאֵלָה חֲמוּרָה וְקִשָּׁה שֶׁבִקְשׁוּ לְהַעֲבִיר בְּדַחֲפוֹת לְהַג"ר דָּב קוֹק שְׁלִיט"א אוֹדוֹת נַעֲרָה שְׁנֵאֲנָסָה בְּיַד עֶרְל שֶׁפָּל בְּמֵאֲרָעוֹת שְׂמַחַת תּוֹרָה תשפ"ד, וְקָעַת נִתְבָּרַר לָהּ שֶׁהִיא הָרָה מִמֶּנּוּ, וּמֵאֵד קִשָּׁה בְּעֵינֶיהָ לִישָׂא עַל גְּבַה זְכָר מִהַיְשָׁמְעָאֵלִי הָאָרוּר הַזֶּה, אִם מִתָּר לָהּ לַעֲשׂוֹת הַפְּלָה, וְהִיא חֲפָצָה לְשִׁמּוּעַ רַק אֶת דַּעְתּוֹ שֶׁל הָרַב. תְּשׁוּבָה: לְאַחַר שֶׁשָּׁמַע אֶת הַשְּׂאֵלָה בְּכָאֵב גָּדוֹל: פֶּשֶׁט הַהֲלָכָה בְּכָל מְקוֹם הוּא שְׂאִין הַתָּר לְהַפִּיל עֶבֶר גַּם תּוֹךְ אַרְבַּעִים יוֹם, וְגַם כְּשֶׁנוֹצֵר עַל יְדֵי אֲנָס שֶׁל יְשָׁמְעָאֵלִי אָרוּר, דְּסוּף סוּף הַהֲלָכָה הִיא שֶׁהוּא יְהוּדֵי כָּשֵׁר, וְאֵינִי נְבוֹךְ אִם מִתָּר לְהַתְּפַלֵּל עַל עֶבֶר כְּזֶה שִׁיפּוֹל בְּיַד שְׂמִים. אֶךְ הוֹסִיף בְּכָאֵב גָּדוֹל, זֶה מִקְרָה נוֹרָא וְאִים, אֲנִי מִבִּין מַה עוֹבֵר עָלַיָּה, וְאֵינִי יְכוּל לֹאמַר לָהּ וְלֶאֱכֹף עָלֶיהָ מַה לַעֲשׂוֹת, אֵף עַל פִּי שְׂאִין הַצְּדָקָה לְהַפְּלָה, אֵינֶנִּי מְסַגֵּל לְדַבֵּר בְּמִצְבַּ שְׂכָזָה. עֵכֶת"ד.

בְּעֵינֵינוּ אֲנִס הַנְּשִׁים בְּמִלְחָמָה גּוֹג וּמְגוּג מְצִינּוּ שְׂתֵי נְבוּאוֹת: (ישעיה יג, ט) "הֲנֵה יוֹם יְהוָה בָּא אֲכַזְרִי וְעִבְרָה וְחִרוֹן אֵף לְשׁוֹם הָאָרֶץ לְשִׁמָּה וְחִטָּאִיהָ יִשְׁמִיד מִמֶּנָּה: כִּי כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִסְיֵיהֶם לֹא יִהְיוּ אוֹרָם חֲשָׁךְ הַשָּׁמַשׁ בְּצִאתוֹ וְיָרַח לֹא יִגִּיה אִוְרוֹ: וּפְקֻדָּתִי עַל תֵּבֵל רָעָה וְעַל רְשָׁעִים עוֹנָם וְהַשְׁבַּתִּי גָאוֹן זָדִים וְנִגְאוֹת עֲרִיצִים אֲשַׁפִּיל: אוֹקִיר אֲנוּשׁ מִפֶּז וְאָדָם מִכֶּתֶם אוֹפִיר: עַל כֵּן שְׂמִים אֲרַגִּז וְתִרְעַשׁ הָאָרֶץ מִמְקוֹמָהּ בְּעִבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת וּבְיוֹם חִרוֹן אָפוּ: וְהִיא כְּצִבִי מִדָּח וּכְצִאֵן וְאִין מְקַבֵּץ אִישׁ אֶל עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ אֶל אָרְצוֹ יִנוּסוּ: כָּל הַנִּמְצָא יִדְקַר וְכָל הַנִּסְפָּה יִפּוֹל בְּחֶרֶב: וְעַלֵּלִיהֶם יִרְטְשׁוּ לְעֵינֵיהֶם יִשְׁסוּ בְּתֵיהֶם וְנִשְׁיֵיהֶם תִּשְׁגַּלְנָה [תִּשְׁכַּבְנָה]". בְּנְבוּאָה זוֹ מִשְׁמַע שֶׁמִּדְבַּר עַל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שִׁיפְלוּ בְּחֶרֶב וְעַלֵּלִיהֶם יִרְטְשׁוּ שְׁחֲלַק מִהֶאֱסוֹן יְהִי שְׁנִישֵׁיהֶם תִּשְׁכַּבְנָה, וְכִמוֹ שֶׁרָאִינוּ לְצַעֲרֵנוּ כָּל הַדְּבָרִים הַתְּקִימוּ בְּיוֹם שְׂמַחַת תּוֹרָה תשפ"ד. וְיֵשׁ עוֹד נְבוּאָה: (זכריה יד, א) "הֲנֵה יוֹם בָּא לִיהוָה וְחֲלַק שְׁלָלָהּ בְּקִרְבָּהּ: וְאִסְפַּתִּי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה וְנִלְכְּדָה הָעִיר וְנִשְׁסוּ הַבְּתִים וְהַנְּשִׁים תִּשְׁגַּלְנָה [תִּשְׁכַּבְנָה] וְיִצָּא חֲצֵי הָעִיר בְּגוֹלָה וְיִתֵּר הָעָם לֹא יִכְרַת מִן הָעִיר: וְיִצָּא יְהוָה וְנִלְחַם בְּגוֹיִם הֵהֱם

כיום הלחמו ביום קרב". וכאן משמע שגם אלו שילכו בשבי יקרה להם האסון שנשיהם תשכבנה. וכן המלים "והנשים תשכבנה" עם הכולל בגימטריא קץ ה'תשפ"ד אם נחשב את האות מ"ם סופית גם בגימטריא רגילה וגם בגימטריא גדולה. וכן "תשכבנה" נרמז באות ראשונה, שניה, שלישית, רביעית בפסוק שמדבר על היחוד שנזכה בבית המקדש השלישי: (שמות טו, יז) "תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכוון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידך". וכן באות שלישית מסוף המלה בפסוק שמרמז על גאלת בעתה: (רות ג, יג) "ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ יגאלך ויגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר: ותשכב מרגלותיו עד הבקר".

ומבאר הרמח"ל מדוע נגזר ענש נורא כזה: (ספר קנאת ה' צבאות' חלק שני) ענין 'יעל' הוא סוד נורא מאד מלהרהר בו, וכל שכן לדבר בו, וכל שכן לחקר עליו. ולולא שהשעה צריכה לכו, הייתי נס ממנו כמפני אש בוערה. אך היה מסתפל להבין דבר על בויו, שלא תטעה חס ושלום בטעות הפתאים האלה הזונים מאחרי ה', כי על מקומות האלה אמר הכתוב "כי ישרים דרכי ה' וצדקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם". דע כי תחלת הקלוקל היה ביאת הנחש על חוה, שהטיל בה זמה. ומפני זה ירדה היא אחר כך בתוך הקלפות. והנה אי אפשר לתקן זה הפגם אלא כענין האמור בפתוב "והנשים תשכבנה". והענין הוא כי סוף סוף צריך שיהיה למטה זה הענין שישא החוטא את חטאו, והפגם סר מן השרש. כי למעלה הנחש רודף תמיד בעבור זה, וכאשר ינתן לו חלק למטה בישראל שחטאו, אז ישלם הקטרוג למעלה. וכמה צער גדול הוא לנשים הקדושות, נשי ישראל, שיצטרכו לסבל הענין הרע הזה. ותראה שראשית הקלוקל היה "נשים בציון ענו". ועל כן סוף הברור יהיה זה "והנשים תשכבנה". אך תדע שאפילו זה הצער אין לו להמצא אלא בסוף הפל בהיות התקון עומד להשתלם, שאז נאמר "ותשחק ליום אחרון", כי כבר הפח גדול ואין המעשה ההוא פוגם למעלה, אדרבה מתקן. ואמר לך איך הוא מתקן כי על ידי המעשה הזה יקבלו הטמאים ההם את הזמה הנשארת מתחלה. ואדרבה כל טוב הנכלל בהם יהיה יוצא מהם ונכלל בקדשה. וסוד כל הענין הזה הוא כי צריך לתת לסטרא אחרא החלק הראוי לה, אך להיות תקון צריך שיעשה למטה ולא למעלה.

ועתה אפרש לך ענין יעל עם סיסרא, ותבין הסוד הזה היטב. הנה יעל היתה אשת חבר הקיני, והוא מסוד קין שיצא מפח זמה הנחש, ולכן אליה הגיע המעשה הזה. ועל כן נמסרה היא לו לביאה, ולא שדה

כמעשה אסתר, אלא היא עצמה, פי אז אדרבה הוא הריק בה כל הניצוצות הקדושים שהיו בו, פי הוא באמת היה מסוד הדעת, וכולל כל בחינות הניצוצות שיוצאות מן הדעת. ובין כך ובין כך נתעורר היחוד העליון, והספרא אחר לא אחזה בקדשה למעלה, פי אדרבה בכל התקונים וזכותה לקחה היא על עצמה הענין הזה, שלא לא היה הנאה. ונשאר המקדש קדוש למעלה, ושם נתעורר היחוד, וכחו נתגבר עליו והכניעו. וסוד זה הענין הוא יתד האהל, שהוא היסוד המתחבר באהל, שהיא המלכות, שכן הוא מתעורר ביחוד. והוא המתגבר על הרשע הזה המתנאה למטה וממיתו, ונכנס ברקתו, ומשם במוחין שלו בסוד הדעת שזכרתי. אך זה הענין שלא יוכל להצליח אפלו בדרך ענש כמו שכתבנו, אלא בסוף התקון כשהוא עומד להשתלם וכו', נמצא ענין לעברה לשמה הנזכר כאן הוא לבחינת עלית השכינה מן הקלפה. ועל כן נקרא זה הוראת שעה פי מבחינת המלכות המלבשת בקלפה נמשך הענין הזה וכו', ומיד ישוב הדבר לסדרו הראשון. וכל זה שאמרנו לא יתכן אלא בנקבות שהם קרקע עולם, שבהם נמצא הענין הזה שזכרנו, אך לא בזכרים שאין העריות תקון להם כלל. פי הצדיק יש לו להשמר מן הערלה, ולהיות נסוג אחר ולא יטמא.

הנה שרש כל הדברים הוא ענין התהפוך המטה ממטה לנחש ומנחש למטה. והוא התלבשות המשח בקלפות, שהם חושבים שזה יוכל להיות נופל באיש אשר לו משפט הגאולה, והוא בחי חיותו בעולם הזה, שיהא עובר עברות גדולות לשם מצוה. וזה הראיתיך כבר שהוא הכל ורעיון רוח תועבת ה' הוא פי קדוש הוא ולא יגורנו רע וכו'. הנה משי"ח גם כן הוא כמנין נח"ש ונמסר לו תקון בדרך אחר שילך ויתלבש בקלפות וישב שם אסור בבית הסהר בחסרון אור והשפעה והוא סבילת החלאים. ואמר לך שזהו ענין מה שאמרו שהוא יושב אפתחא דרומי, יש רומי רבתא ויש רומי זעירתא, ושם יושבים המשחיים אחד מבחינת רומי רבתא ואחד מבחינת זעירתא. ומשם מבררים הניצוצות הצריכים לישראל. ובסבלם הצער מקילים מעל ישראל. וכן תשכבנ"ה נרמז באותיות הטעמים בפסוק של חטא חנה שהוא השרש של הענש הזה כדברי הרמח"ל: (בראשית ג, טז) "אלהאשנה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלכי בגנים ואלאישך תשוקתך והוא ימשל בך".

הַשְׁתַּלְשֻׁלוֹת שֶׁל מִסְפַּר הַקּוֹ שֶׁל סוּד הַחֲשֵׁמֶל.

שְׁמַעְתִּי מֵהֶרָה ג' ר' דוֹד וַיִּצְמַן שְׁלִיט"א שֶׁהַמִּסְפָּר שֶׁהַשְׁתַּלְשֻׁל בְּקוֹ סוּד הַחֲשֵׁמֶל צִפְיָה לִישׁוּעָה 026647979 נִרְמְזוּ בְּתוֹכוֹ הַמִּסְפָּרִים 979 אוֹ 479 שֶׁזֶה קֶץ ה'תשפ"ד שְׁעוּלָה 979 אוֹ קֶץ תשפ"ד שְׁעוּלָה 974 שֶׁזֶה הַפּוּךְ הַסְפָּרוֹת שֶׁל 479. וְאִם נִהְפָּךְ אֶת הַמִּסְפָּר לְמַלִּים: אֶפֶס שְׁתִּים שֵׁשׁ שֵׁשׁ אַרְבַּע שְׁבַע תְּשַׁע שְׁבַע תְּשַׁע הַר"ת שֶׁלֹּא אֲשַׁשְׂאֲשֵׁת"ת מוֹפִיעַ בְּסִנּוֹן יְחִיד בְּסִפָּר תְּהִלִּים, בְּסִנּוֹן הַפּוּךְ כְּמוֹ מִסְפָּרִים שְׁכּוֹתְבִים הַפּוּךְ מֵאוֹתִיּוֹת, בְּפִסּוּק שְׁמַדְבָּר עַל צִפְיָה לִישׁוּעָה: (תְּהִלִּים קל, ה) "קִוִּיתִי יְהוָה קִוְיָה נִפְשִׁי וְלִדְבַר הוֹחֲלֵתִי: נִפְשִׁי לֹאֲדַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהֶרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת" וְרוֹאִים שֶׁהַסִּנּוֹן מִסְתַּיֵּם בְּאוֹתִיּוֹת ק"ו שֶׁל הַמֶּלֶךְ "קִוְיָה". וְרֹאֵה זֶה פְּלֵא כָּל אוֹתִיּוֹת הַסִּנּוֹן: קִוְיָה נִפְשִׁי וְלִדְבַר הוֹחֲלֵתִי: נִפְשִׁי לֹאֲדַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל" עוֹלוֹת בְּגִימְטְרִיא מְדִיקָת 4530 שֶׁזֶה 10 פְּעָמִים סוּד הַחֲשֵׁמֶל שְׁעוּלָה 453. וְהַפָּרֵק הוּא פָּרֵק ק"ל פְּסוּק ו' אוֹתִיּוֹת קו"ל, רְמֵז עַל הַקּוֹל שֶׁנִּשְׁמַע בְּקוֹ סוּד הַחֲשֵׁמֶל. וְכֵן הַשְּׁמִיעָה וְהַהֲאִזְנָה לְקוֹ נִרְמְזוֹת בְּמַלִּים שְׁפוֹתְחוֹת אֶת הַפָּרֵק: "אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תְהִינָה אֲזִנִּיךְ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תְּחַנּוּגִי". וְכֵן הָאוֹת שִׁי"ן שֶׁל "נִפְשִׁי" הִיא אוֹת שִׁי"ן מִסְפָּר 3058 אִם נִסְפָּר אוֹתִיּוֹת שִׁי"ן מִתְחַלֵּת הַתְּהִלִּים עַד אֲלֶיהָ, וְהִיא אוֹת שִׁי"ן מִסְפָּר 358 אִם נִסְפָּר אוֹתִיּוֹת שִׁי"ן מִסּוֹף הַתְּהִלִּים עַד אֲלֶיהָ. וְהַמִּסְפָּר 358 זֶה גִימְטְרִיא שֶׁל מְשִׁיחַ. וְכַעֲיֵן זֶה בְּאוֹת אֶל"ף שֶׁל "יִשְׂרָאֵל" שְׁפוֹתְחַת אֶת הַסִּנּוֹן הִיא אוֹת 4334 מִתְחַלֵּת הַתְּהִלִּים אִם נִסְפָּר אוֹתִיּוֹת אֶל"ף עַד אֲלֶיהָ, וְהִיא אוֹתִיּוֹת אֶל"ף מִסְפָּר 434 מִסּוֹף הַתְּהִלִּים אִם נִסְפָּר אוֹתִיּוֹת אֶל"ף עַד אֲלֶיהָ, וְהַמִּסְפָּר 434 זֶה גִימְטְרִיא שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. כְּמוֹ כֵן אֶפְשָׁר לְרֹאוֹת בְּר"ת שֶׁל מִסְפָּר הַקּוֹ שֶׁהִזְכַּרְנוּ אֲשַׁשְׂאֲשֵׁת"ת רְמֵז עַל א"ש שְׁמַחַת תּוֹרָה, הִינּוּ הַקֶּץ שֶׁהִתְחִיל בְּאֵשׁ הַגְּדוּלָה שֶׁהִיָּתָה בְּיוֹם שְׁמַחַת תּוֹרָה נִרְמְזוּ כָּאֵן בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַר"ת שֶׁל הַקּוֹ. וְכֵן יֵשׁ פְּסוּק אֶחָד בַּפָּךְ שְׁעוּלָה לְגִימְטְרִיא שֶׁל אֲשַׁשְׂאֲשֵׁת"ת וְהוּא הַפְּסוּק: (קֹהֶלֶת י, יב) "דְּבַרִּי פִי חֲכָם חֵן וְשִׁפְתוֹת כְּסִיל תְּבַלְעֵנִי".

ומוֹבָא בְרִשׁ"י שָׁם: "קוֹיִתִּי ה' קוֹתָה נְפֹשִׁי" קוֹי אַחַר קוֹי כְּעֵין 'קוֹה אֶל ה' חֲזַק וַיֵּאמֶץ לְבָב וְקוֹה', "נְפֹשִׁי לֵה' מְשֻׁמְרִים לְבַקֵּר", הֲרִינִי מִן הַמְצַפִּים לְגֵאלָהּ. "שְׁמֵרִים לְבַקֵּר" מְצַפִּין וְחוֹזְרִין וּמְצַפִּין קֶץ אַחַר קֶץ. וְכֵן מוֹבָא בְּאַבְרָבְנָאֵל שֶׁהַפְּסוּקִים הָאֵלוּ מִלְמַדִּים שְׂצַפְיָה לִישׁוּעָה מְבִיָּאָה אֶת הַגֵּאלָה בְּפִעַל גַּם אִם לֹא עָשׂוּ תְּשׁוּבָה כְּרֵאוּי: (ישועות משיחו' ח"א) וְעַל אַרְךָ אוֹתוֹ זְמַן אָמַר הַמְשׁוֹרֵר 'קוֹיִתִּי ה' קוֹתָה נְפֹשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלִיתִי נְפֹשִׁי לֵה' מְשֻׁמְרִים לְבַקֵּר שְׁמֵרִים לְבַקֵּר יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל ה' כִּי עִם ה' הַחֶסֶד וְהִרְבָּה עֲמוֹ פְּדוּת וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו, רוֹצֵה לומר שְׁיִקְנֶה יִשְׂרָאֵל לְזְמַן הַקֶּץ כִּי אִזּוֹ יִגָּאֵלוּ בְּהִכָּרְתוֹ, וְאֵף עַל פִּי שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם עֲוֹנוֹת וְלֹא תִשְׁלַם הַתְּשׁוּבָה הוּא יִתְבָּרַךְ יַפְדֶּה אוֹתָם מִכָּל עֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְכֵן קוֹ סוֹד חֲשֵׁמֶל בְּגִימְטְרִיא סוֹדוֹת הַתּוֹרָה. וּבְגִימְטְרִיא "תִּהְיֶה פְּלִיטָה" כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יואל ג, ה) "וְהִיָּה כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט כִּי בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה כְּאֲשֶׁר אָמַר יְהוָה וּבִשְׂרֵיִדִים אֲשֶׁר יְהוָה קָרָא". וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' חַיִּים ש. שְׁלִיט"א שְׁקוֹ סוֹד הַחֲשֵׁמֶל בְּגִימְטְרִיא אֲנַחְנוּ מְאֻמִּינִים בְּנֵי מְאֻמִּינִים. וּבְגִימְטְרִיא אָמַת וַיְצִיב. וְכֵן קוֹ סוֹד הַחֲשֵׁמֶל בְּגִימְטְרִיא הַפְּתוּב (תהילים כה, טז) "פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדִיד וְעָנִי אָנֹכִי". וְכֵן חֲשֵׁמֶל ר"ת שׁוֹמְעִים חֲרָפְתָם לֹא מְשִׁיבִים. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַרְה"ג ר' חַיִּים ש. שְׁלִיט"א שְׁקוֹ סוֹד הַחֲשֵׁמֶל נְרַמְזוּ בְּר"ת בְּכְתוּב (שה"ש ח, יג) "הַיּוֹשֵׁבֶת בְּגִנִּים חֲבָרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלֶךָ הַשְּׂמִיעִינִי". וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אַבְרָהָם הִרְשֵׁל שְׁלִיט"א שֶׁהַשְּׁתַּלְשֵׁלָה סִסְמָא שֶׁל חֲבֵרַת הַחֲשֵׁמֶל אֲתָךְ בְּכָל רִגְעַ דְּדוּמָה לְהַשְׁתַּלְשֵׁלוֹת שֶׁל קוֹ סוֹד הַחֲשֵׁמֶל שְׁמַפִּיץ תּוֹרָה מִסְבִּיב לְכָל שְׁעוֹת הַיָּמָמָה. וְכֵן הַשְּׁתַּלְשֵׁלָה בְּדוּמָה לְזֶה בְּקַלְפוֹת רַדְיוֹ 103 לְלֹא הַפְּסָקָה דְּדוּמָה לְמַסְפָּר 103 שֶׁל חֲבֵרַת הַחֲשֵׁמֶל. וְכֵן 103 זֶה הַפֶּרֶשׁ הַגִּימְטְרִיא בֵּין בְּעֵתָה לְבֵין אַחֲשִׁנָּה.

וְכֵן הַר"ת שֶׁל הַקוֹ אֲשֶׁשְׂאֵשְׂתִּשׁוֹת נְרַמְזוּ בְּסִנּוֹן אוֹתוֹת בְּפִסּוּק שֶׁה' מְבַטֵּיחַ שְׁלֹא יָבֹא עוֹד מִבּוֹל: (בראשית ט, טו) "וַיִּזְכַּרְתִּי אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בְּשָׂר וְלֹא יִהְיֶה עוֹד הַמִּים לְמַבּוּל לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר: וְהִיתָה הַקֶּשֶׁת בְּעָנָן וּרְאִיתִיהָ לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בְּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ". וְכֵן בְּכְתוּב עַל גְּאֻלַּת פּוֹרִים: (אסתר ט, א) "וּבִשְׁנָיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אֲנִי הַיְּהוּדִים לְשָׁלוֹט בָּהֶם וְנִהְפְּחוּ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הֵמָּה בְּשָׁנָאֵיהֶם".

זקמאדו יחרדכלהעםאשרבמחנהו יוצאמשהאתהעםלקראתהאלהיממןהמו
 תהשדהמעטמעטאגרשנומפניךעדאשרתפרהו נחלתאתהארץושתיאתגבלן
 שמשזרואדניהנסחשתלכלכליהמשכן בכלעבד^דתוכליתדתי ווכליתדו
 עלעבדתאהלמועדוהיהלבני ישראללזכרון לפני^פיהוהלכפרעלנפשתי
 יהוהכינוראהואאשראני עשהעמךשמרלךאתאש^אראנכימצוהיה וסהנני
 לשאתאתהשלחן ועשאתהכלים אשרעלשלחן אתקערתיו ואתכפתי וואתנ
 ירבי אהלמועדובי המזבח ותן שמהמיסלרחהו רחצו ממנו משהואהו
 תהיאוהבי אהלהכהן וקמץהכהן ממנהמלו אקמצו אתאזכרתוהקטירנהו
 לאאתידכםכאשרעשהבי וסהזצהוהיההלעשתלכפרעל יכם ופתחאהל^מ
 אלהכהן וראההכהן והנהשאתלבו^הבעורוהי אהפכהשערלבן ומחית^ש
 תסאלהםאישאישכיהיהזבמבשרו^זובוטמאהואזאתהיהטמאתו^זו
 שרלפניכםכילאשריעשהמכלהת^עבתהאלהו נכרתוהנפשותהעשתמ^ק
 תאמומי וסהשמיני והלאהי^ארצה^לקרבו^אשהליהוהושוואושהאתו^א
 מאשרסביבתי כםמהסתקנו עבדו אמהו גסמבני התושביסהגריםעמכם^מ
 יסאלףוששמאותלבוני^ששכרתו לדתםלמשפחתםלבי תאבתםבמספרשמ^ת
 תו בסבדשו נתנו אלבג^דתכלתוכסו אותםבמכסהעורתחשו נתנו עלהמונ
 אהקטרתפראחדבן בקרא^ללאחדכבשאחדבן שנתו לעלהשעירעזיםאחדלחנ
 חנו ובהאריךהענין עלהמשכן ימיסרביסו שמרו בני ישראלאתמשמרתיהו
 ענקראינו^{שם}עמלק^יושבבארץהנגב^והחתי והיבוסים והאמרי ושבבהרו
 אמר^ההבדלו מתוךהעדההזאתואכלהאתםכרגעו יפלו עלפניהם יאמרו אנ
 חאה^למועד^ו יפלו עלפניהם יראכבודיהוהאליהם ידבריהוהאלמשהו
 רה^לי^יעקבו לכהזעמהישראלמהאקבלאקבהאלומהאזעםלאזעםיהוהכינו
 ופק^ויהם^לשלשהו עשריםאלףכלזכרמבן חדשו מעלהכילאהתפקדו בתוךבו
 למט^האלף^ללמטהלכלמטות ישראלתשלחו לצבאו ימסרו מאלפי ישראלאלפי
 שם^בשנתה^א ארבעיםלצאתבני ישראלמארץמצריםבחדשהחמישי באחדלחדע
 תן יהוהאלהיך לפניך אתהארץעלהרשכאשרדבריהוהאלהי אבתיך לאלו

הלידה: מ 5783

שדים: מ 5783

עזה: מ 5783-

מבזקאמת: מ 5783

צפן מדהים מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א בְּדִלּוּג 5783 אוֹתִיּוֹת שְׁזָה שְׁנַת ה'תשפ"ד לְפִי חֲזוֹל שְׁלֹא מִנּוּ אֶת בְּרִיאַת
 הָעוֹלָם בְּשָׁנָה. רואים אֶת הַמַּלְיָם הַלְיָדָה עֲזָה תשפ"ד.

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹזָה אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלִכֵּן "אֵינְנוּ", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻמָּתָם שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ קִבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינּוּ בַּמִּדְבָּר (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמֵעוֹן בֶּר מְנַסְיָא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאִין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׂיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמִים, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדְוֹ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. רואים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנישואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVik>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת